

لە بڵاوانا و ئاوانا (واوە ئاوانا) بە ئاوانا ئاوانا ئاوانا ئاوانا
www.imaan1.com

www.imaan1.com

بە شى سىيە م: سوپاي ئوسامە و جيهادى (الصدىق) دژى هە لگراوە کان:

دوووم: جيهاد و تىكۆشانى نە بوبە كر لە دژى هە لگراوە کان

يەكەم: پىناسەى (هە لگراوە) و هە ندى ئايەت كە موسلمان لە ترسناكى (هە لگراوە) نە گادار دەكاتە وه):

يەكەم: پىناسەى هە لگراوە وه (الردّة).

ئە وهى نە وهى پىناسەى هە لگراوە وه دەكات دە لىت: دا بران لە ئىسلام لە نىهتدا يان بە كوفر كردن يان كرده وه يەكى كوفر، ئىتر با بە گالته بىلى يان لە سەر كە شيدا يان با وه پى و ابى، هەر كەس گومانى لە بوونى خوا يان پىغە مبه ران يان پىغە مبه رىك بە درۆ بخاتە وه يان حە رامىك كە لای هە مووان بە كۆى دەنگ حە رامە ئە و بە حە لالى بزانيت وهك (داوین پىسى) و بە پىچە وانە شه وه، يان بە شىك بلىن پىويست ناكات و (واجب) نى يە لە كاتىكدا لە لای هە موو زانايان (واجب) بىت يان بە پىچە وانە شه وه، يان نىازى كرد بىت بە بى با وه پ يان بىرو با وه پى پرا بوو، ئە وه كافر و بى با وه پ بووه.¹

بە لām (ابن حزم الظاهري) بە م جۆره پىناسەى دەكات: هەر كە سىك خە لكى هە موو لە موسولمانىه تە كەى دلنيا بن و بىجگە لە ئىسلام بە هىچ بە رنامه يەك رازى نە بىت و لە ناكايە كدا بو يان دەر كە وت وازى لە ئىسلام هىنا وه بووه بە گا ور و جووله كە يان هەر ئايىنىكى تر يان هەر بوته بى ئايىن.²

(ابن عليثي ماکلي) لە پىناسە كە يدا دە لىت: موسولمان بىبا وه پ بىتە وه بە وتە يە كى راستە و خۆى پىچ و پە نا، يان وشە يەك تە نها بىبا وه پى بگە يە نىت، يان كرده وه يەك ئە و مانايە بدات بە دە ستە وه.³

¹ - محمد الزهري الغمراوي شرح على متن المنهاج لشرف الدين النووي (لا: ٥١٩).

² - المحلى (١١: ١٨٨).

³ - أحكام المرتد للسامرائي (لا: ١٨).

(عثمان الحنبلي) یش و پیناسه ی دهکات: له وشه ی گه پانه وه بۆ دواوه وهرگیراوه وهك
 خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُرْذُوا عَلَيَّ أَذْبَارِكُمْ﴾ (المائدة: ۲۱) واته: پشتاوپشت
 مه گه پینه وه، واته: له ئیسلام، به لام له شه رعدا ئه مه یه: هه ر كه سیک هه ر شتیک بکات که
 پاش موسولمانیه تی به ره و بیباوه ری بیبات.^۴

مانای وایه هه ر كه سیک مله جه ری له شتیکدا بکات که له ئیسلامدا زۆر پوون و ئاشکرا
 بیّت وهك نویت، پۆژوو، زهکات، پیغه مبه رایه تی و دوستایه تی باوه رداران یان قسه یهك، یان
 کرده وه یهك بنوییت که بیجگه له بیباوه ری هیچ پاساویکی تری نه بیّت.^۵

دووهم: هه ندیک نایه تی قورئان که ئاماژه بۆ هه لگه راوه کان دهکات.

خوی گه وره له قورئانی پیروژدا هه ندی دهسته واژه ی به کار هیناوه که ئاماژه یه بۆ
 پیسی و دهرده تاکی هه لگه راوه کان له نایینه که ی، له وانه گه پانه وه ی بۆ دواوه یان
 پشتاوپشت یان وهرگه پانی زهره رمه ند، سپینه وه ی دهم و چاو، گه پانه وه ی هه ردوو دهست
 بۆ ناو دهم، گومان کردن و پارایی و پوو ره ش بوون.

خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 يَرُدُّوكُمْ عَلَيَّ اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۹) واته: ئه ی برپواداران
 ئه گه ر به قسه ی بیباوه پان بکه ن له ریگا لاتان ده دن و خه سارومه ندتان ده که ن.

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ اٰؤْتُوا الْكِتٰبَ ءَامِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدَّقًا لِّمَا مَعَكُمْ
 مِّن قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهَا فَنرُدَّهَا عَلَيَّ اَذْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ
 اللّٰهِ مَفْعُوْلًا﴾ (النساء: ۴۷)، واته: ئه ی گاور و جووله که برپوا به یینن به و کتیبه ی
 ناردوومانه ته خوار، که باوه ری به کتیبه کانی ئیوه هه یه، پیس ئه وه ی هه ندیک دهم و چاو
 له ناو به رین یان هه لیان گیرینه وه بۆ دواوه یان نه فره تیان لی بکه یین هه روهك چۆن پیشت
 نه فره تمان له دهسته ی پۆژی شه ممه کرد، با بزنانن خوا کاری خوی جیبه جی دهکات.

له ته فسیری (ابن کثیر) دا هاتوو ده لیت: (طمس) واته: کویریان ده که یین، (ونرها علی
 ادبارها)، واته: چاویان ده به یینه پشتی سه ریان، ئه مه ش ئه وپه ری تۆله وسزایه بۆیان،
 ئه مه ش نمونه یه کی جوانه خوی گه وره ده یه یینتیه وه که ئه وانه له راستی لایاندا و
 گه پاندنیه وه سه ر ناره وایی، له به رچاوپۆشنیه وه بردنیه وه به ره و گومرایی، هه ر پا ده که ن و
 پاشه و پاش بۆ دواوه تی ئه ته قینن.^۶

⁴ - حركة الردة: د. علی العتوم (لا: ۱۸)، ئه م کتیبه گرنگترین سه رچاوه یه له مه سه له ی هه لگه پانه وه دا.

⁵ - هه مان سه رچاوه، (لا: ۱۸۰).

⁶ - تفسیر ابن کثیر (۵۰۷-۱: ۵۰۸)، طبعة حلبی.

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَسَوْدٌ وُجُوهٌُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (ال عمران: ۱۰۶).

واتا: رۆژی قیامت کۆمه لئی پووسی و کۆمه لئی پورپه ش ده بن، ئه وانه ی پووین ره ش ده بییت، پیان ده لئین: ئه وه پاش باوه ره ینان کافر بوونه وه ده بخون سزای سهخت له بهر ئه و بیباوه ریه تان.

(قرطبی) کۆمه لئیک رای له سه ر ئه و ئایه ته هیناوه له وانه رای (قه تاده) که فهرمووده یه کی ئه بوهوره یه ده گهریته وه، ده لئیت: ئه و فهرمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که ئه و ئایه ته ی پیشوو باسی هه لگه رپاوه کان ده کات، که پیغه مبه ری خوا ده فهرموویت: «یرد علی الحوض یوم القیامة، رهط من أصحابی فیجلون عن الحوض فاقول: یا رب أصحابی، فیقول: انک لا علم لک بما احدثوا بعدک، أنهم یرتدوا علی أذبارهم القهقری»^۷.

واتا: له رۆژی دواییدا کۆمه لئیک له هاوه لآنم ده یانه وییت بینه سه ر چه وزی که وسه ر به لآم نایه لآن منیش ده لئیم: خوای گه وره ئه وانه هاوه لآی منن، ئه ویش ده لئیت: تۆ نازانیت دوا ی تۆ چیان کردوه و چیان داهیناوه و ئه وانه پشتاوپشت بۆ دواوه گه رانه وه.

له رپوایه تیکی تردا له (ابن عباس) وه ده لئیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده فهرموویت ((یجاء برجال من أمتی فیؤخذ بهم ذات الیمین، فاقول: أصحابی، فیقال: انک لا تدری ما احدثوا بعدک، فاقول کما قال العبد الصالح: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ

الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ (المائدة: ۱۱۷)، واته: له دوا رۆژدا پیوانیکی ئومه تم دین بۆ سه رچه وز، به لآم به م لاو لادا رپوایان ده نین منیش ده لئیم: هاوه لآی منن، ده لئین: تۆ نازانیت دوا ی تۆ چیان داهیناوه، منیش ده لئیم: هه ر وه ک چۆن به نده ی پیاو چاکی خوا به قه ومه که ی وت: «ئهی خوایه گیان من تا له ناویانا بووم بهر پرسیارم، کاتیک منت مراند ئیتر خۆت چاودیر بووی به سه ریانه وه، ده لئین: ((إنهم لم یزالوا مرتدین علی أعقابهم منذ فارقتهم)).^۸ واتا: ئه وانه له وه ی تۆ له ناویاندا نه ماییت پاشگه ز بوونه ته وه له نایین.

سبیه م: هویه کانی پاشگه زبوونه وه و جوړه کانی

ئه و پاشگه زبوونه وه یه کی که هۆزه عه ره به کان پاش وه فاتی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردیان کۆمه لئیک هۆکاری هه بوو: له وانه: ئه بلآق بوون به مردنی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، نایین لاوازی و تینه گه یشتن له ده قه کان، بیرکردنه وه له سه رده می نه فامی و وازه ینان له ره وشته به د

⁷ - تفسیر القرطبی (۴: ۱۶۶).

⁸ - الخصائص الكبرى للسيوطي (۲: ۴۵۶).

خوهكان و له ياسا دەرچوون، ههستان دژى دەسلالات رەوايى شەرع، رەگەز پەرسى پيشوو، يان دەسكەوتنى مولك، كاسبى كردن لەسەر حيسابى ئاين و پارە خوۆش ويستن، هەسوودى و ئيرەيى، كاريگەرى بېگانە وەك پۆلى جوولەكە و ئاگر پەرسەكان،^۹ لەسەر هەموو ئەم ھۆكارانە دەدوین (انشاء الله تعالى). بەلام جۆرەكانى: هەبوو بە يەك جار و بە تەواوى وازى لە ئىسلام ھيئا و گەرايەو سەر بت پەرسى، ھەندىكى تريان بانگەشەى پيغەمبەرايەتى خوۆ دەکرد، ھەندىكيان بانگەشەى وازھيئان لە نويز و ھەندىكى تريان لەسەر ئىسلام و نويزەكانيان بەردەوام بوون بەلام زەكاتيان نەدەدا، ھەندى شاكاميان دەبرى بە پيغەمبەرى خواﷺ و گەرانەو سەر پەوشتى سەردەمى نەفامى و ھەندىكيشيان واقيان ورمابوو، پارابوو سەيرى دەکرد بزانييت مەسەلەكە بەرەو كوۆ دەپوات، ھەموو ئەمانە زانايانى فيقھ و ميژووناس پوونيان كردۆتەو.

(الخطابي) دەلييت: ھەلگەراوھەكان دوو جۆرن: جۆريكيان لە ئاين ھەلگەرانەو و لە ئومەت چوونە دەرەو و بيباوەر بوونەو، ئەمەش دوو دەستەن:

دەستەى يەكەم: تاقمەكەى موسەيلەمەى درۆزن لەبەنى حەنەفە و كەسانى تروش كەباوەريان پيكردبوو لەبانگەشەى پيغەمبەرايەتەكەى، تاقمى ئەسوەدى عەنسى و ئەوانەشى بە دەميەو ھاتبوون لە خەلكى يەمەن و كەسانى تروش، ئەم دەستەى بەگشتى باوەريان بە پيغەمبەريەتى محمدﷺ نەمابوو بەلكو خويانيان بە پيغەمبەر دەزانى.

دەستەى دووھەم: لە ئاين پاشگەز بوونەو و شەرعيان پەت دەكردەو و وازيان لە نويز و پۆژو و زەكات ھيئا و گەرانەو سەر پيرەوى نەفامى ئەوسايان.

جۆرى دووھەم: جياوازيان دەکرد لە نيوان نويز و زەكاتدا و بە نويزکردن پازى بوون بەلام ملەجەپي زەكاتيان دەکرد كە فەرز بييت و دەبييت بدرييت بە خەليفە.^{۱۰} لەناو ئەو زەكات نەدەرانەدا ھەبوو خوۆ زەكاتى دەدا بەلام بەرگري لە خەلكى نەدەکرد كە بيدەن، بەلام سەرۆكەكانيان دەستيان گرت بە سەرياندا و بەرگريان لى كردن.^{۱۱}

لەم دابەشکردنى جۆرەكانى ھەلگەرانەو دەدا نزیکە لەو جۆرانەى قازى (عياض) ناوى بردوون كە لای ئەو سى جۆرن:

۱- كۆمەلى گەرانەو بۆ بت پەرسى.

^۹ - حركة الردة، على العتوم (لا: ۱۱۰-۱۲۷).

^{۱۰} - شرح صحيح مسلم للنووي (۱: ۲۰۲).

^{۱۱} - هەمان سەرچاوە (۲-۳).

2— کۆمه لیک شوین موسه یله مه و ئەسوه دی عه نسی که وتن، که پاگه نده ی پیغه مبه رایه تیان ده کرد.

۳— کۆمه لیک له سه ر موسولمانه تی مانه وه، به لام ده یان وت زه کات پیویست (فرض) نیه و به وه ته ئویلیان ده کرد که گوایه زه کات تایبه ت بووه به سه رده می پیغه مبه ره وه ^{۱۲}.

د. عبدالرحمن صالح محمود هه لگه پراوه کان ده کات به چوار به شه وه:

۱ - کۆمه لیک گه پانه وه سه ر بت په رستی.

۲ - کۆمه لیک شوین پیغه مبه رانی درۆزن که وتن موسه یله مه و ئەسوه د عه نسی.

۳ - کۆمه لیک باوه رپیان به پیویستی دانی زه کات نه مابوو.

کۆمه لیک باوه رپیان پیی مابوو به لام ده یان وت نایده یین به ئەبو به کر. ^{۱۳}

چوارهم: پاشگه ز بوونه وه له دوا ساته کانی سه رده می پیغه مبه رایه تیدا

ئەم له ئیسلام پاشگه ز بوونه وه یه له سالی نۆیه می کۆچیه وه دهستی پیکرد که به سالی شانده کان ناسرابوو، ئەو سالا بوو که که نداوی عه ره بی به گشتی هاتن و ملکه چی و موسولمان بوونی خویان ده ربیری له ریگه ی سه رۆکه کانیا نه وه که له هه موو لایه که وه ده هاتن بۆ مه دینه.

بزاقی پاشگه ز بوونه وه به شیوه یه کی ئاشکرا ده رنه که وتبوو، تا کۆتایی سالی ده یه می کۆچی که سالی حه جی مالتاواپی ده کات له پیغه مبه ری خواوه دوا حه جی کرد و تیایدا ئیش و ئازار هات بۆ پیغه مبه ر و پییشی کۆچی دواپی کرد و به و بۆنه یه وه چاوپۆشی له خه لکی ده کرد.

ورده ورده ژیله مۆی ژیر خۆله می شه کان گه شه ده بوون، ئەژدیها که م که م له کونه کانیا نه وه سه ریان ده رده هیئا و ئەوانه ی دل نه خۆش بوون و پیرایان له سنووری شه رع ده ربچن، ئەسوه دی عه نسی له یه مهن و موسه یله مه ی درۆزن له یه مامه و (طلیحة الاسدی) له ناو هۆزه که ی خۆیدا ئەم کاره یان ئاشکرا کرد. ^{۱۴}

له بهر ئەوه ی ترسناک ترین هه لگه پراوه کان موسه یله مه ی درۆزن و ئەسوه دی عه نسی بوو، که سوور بوون له سه ر به رده وام بوون له سه ر پیره وی خویان و به بی ئەوه ی بیر له ئاکامه کانی بکه نه وه، هیزی گه وره و توانای مادی زۆریان له بهر ده ستدا بوو.

¹² - فتح الباري (۱۲: ۲۷۶).

¹³ - الحكم بغير ما أنزل الله، د. عبدالرحمن صالح محمود (۲۳۹).

¹⁴ - حركة الردة (لا: ۶۵).

خوای گه وره دلّی پیغه مبه ره که ی و ئه ویش دلّی ئومه ته که ی خویش کرد و جار یکیان له سهر بلنگو که ی خوئی وتاری دها و دهیفه رموو: ((أیها الناس، انی قد أريت لیلۃ القدر، ثم أنسيتها، ورأيت أنّ فی ذراعیّ سوارین من ذهب فکرتھما، فنفختھما فطارا، فاولتھما هذین الکذابین: صاحب الیمین وصاحب الیمامة)).¹⁵ واته: ئه ی خه لکینه، من له خه ومدا شهوی به قه درم (قدر) پی نیشان درا، به لام بیرم برایه وه و له قولمدا دوو بازن هه بوون، ئالتون بوون، نۆرم پی ناخویش بوون، فووم لی کردن، چون به هه وادا، به وه خه و په رژی نی ده که م: که دوو درۆزنه که ن، ئه وه ی یه مهن و ئه وه ی یه مامه .

زانایان خه و په رژی نه که یان به م جو ره لیك داوه ته وه و ده لئین: به فوو واته به خوئی له ناویان نابات و ناوانیان به ئالتون واته درۆزن و چاو خه له تین به به باق و بریق، بازنی قول واته سهر گه وره ن چونکه پادشایان بازنیان له قول کردوو و به قولمده وه بوو واته ماوه یه ک موسولمانان به و هویه وه نیگه ران و شیرزه ده بن وه ک چۆن باز و به ند ناخوشه بو بال.¹⁶

د. علی العتوم ئاوا خه و په رژی نی کردوو و ده لئیت: به فوو چون به ئاسمانا مانای لاوازی فرت و فیلیان ده گه یه نیت، چونکه که فی سهر ده ریا هه رچه نده زۆر بیّت هه ر داده مرکیته وه مادام ئه م فرت و فیله سهرچاوه که ی شهیتان بیّت و کا و بایه و له ناو ده چیت، که به که مترین هی رشی مواهیدانی پی ناوی خوا ئه تویته وه و نامینیت، به ئالتون ناوی بردن به لگه یه له سهر ئه وه ی بو به ده ستهینانی دونیا ئه وه یان کرد چونکه ئالتون سونبولی هیچ و پووچی دونیا یه که خه لکی به دوایدا هه لپه یان دیت، به بازن ناوی بردوون که ئه وه ده گه یه نیت ده یانه ویت ده وره ی موسولمانان بده ن و له ناویان به رن هه روه ک چۆن بازن ده وری قول ده دات.¹⁷

پینجه م: هه ئویستی ئه بو به کر ﷺ له پاشگه زبووان

هه ر که پاشگه ز بوونه وه که وته ناوه وه، ئه بو به کر ﷺ هه ستایه سه ری و وتاریکی بو خه لکه که دا و سوپاس و ستایشی خوای کرد و وتی: سوپاس بو ئه و خودایه ی رینموونی کرد و به ته واوه تی، به خشی تا ده وله مه ند بوون و خوای گه وره کاتیک محمدی ﷺ نارد، زانیاری پرش و بلاو بوو، ئیسلام نامۆ و ده رکراو بوو، په تی باریک بوو، جلی شر بوو، دۆسته کانی لی ون ده بوو، خوا له جووله که و گاور زویر بووه توشی خیریان ناکات له به ر چاکیان، خرابه شیان لی لا نادات له به ر خراپی خویمان، گورانیان خسته ناو کتیبه که یان،

¹⁵ - البخاری (ژماره: ۳۶۲۱).

¹⁶ - حركة الردة (لا: ۶۶).

¹⁷ - حركة الردة (لا: ۶۶).

شتانیکیان تیکه ل کرد که تیای نه بوو، عه ره به کان ژیانیان ئاسایشه و ئیتر وا ده زانن خوا ده یانپاریزیته، نه پیپرستن و هاواری تی نه کهن، ژیانیان لی تیک دعات، ئایینی راستیان لی ون دعات له ناو په قانی زه ویدا له گه ل بوونی هه وردا.

خوای گه وره به په حمی خوئی دوایین پیغه مبه ری له ناویاندا هه لخت و کردنی به گه لیکی مامناوه ند، به شوینکه و توانی سه ری خستن به سه ر که سانی تر دا، تا گیانی پیغه مبه ره که ی کیشا و دوا ی نه وه هه ندیکیان شه ی تان سواری سه ریان بوو پاش نه وه ی لیی دابه زیبوو، دهستی گرتن و هه لی له ناو بردنیانی ده ست که وت.

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾ (ال عمران: ۱۴۴)،
واته: محمد ته نها پیغه مبه ریکی خوایه و وه کو پیغه مبه رانی پینشووی خوئی وایه، نه گه ر بمریت یان بکوژریت پشناو پشت هه لگه رینه وه، هه ر که سیك هه لگه ریته وه خوا هیه زیان ناکات وپاداشتی سوپاس گوزارانش دعاته وه.

نه م عه ره به ده شته کیانه ی چوار ده ورتان مه ر و بز و حوشتری خویمان لی قه ده غه ده کهن، هیه کاتیك ئاوا ده ست قوچا و نه بوون، ئیوه ش هیه رۆژیک هینده ی نه مرؤ به هیز نه بوون بو هیرش بردن به به ره که تی پیغه مبه ره که تان که دایداته ده ست نه و خوایه ی له گومراییه وه به ره و رینموونی و له هه ژاریه وه به ره و ده وله مه ندی بردی: ﴿ وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ (ال عمران: ۱۰۳)
واته: ئیوه له که ناری ئاگردا بوون و خوا رزگاری کردن لیی ...

سویند به خوا واز ناهینم له جهنگ و جیهاد له پیناوی خوادا تا خوای گه وره په یمانه کانی دینیته دی، کیش ده کوژریت با بکوژریت و ده بیته خاوه نی به هه شت، خوای گه وره ش جینشین و به ره کانی خوئی له سه ر زه وی ده هیلیته وه و فه رمانی خوایش راسته، په یمان شکینی تیا نیه، ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ (النور: ۵۵)،
واته: خوای گه وره په یمانی داوه به و باوه ردارانه ی کرده وه ی چاکه ده کهن که فه رمانه وایی زه ویان دعاته ده ست و نه و ئاینه ی که پیی پازی بووه بویمان جیگیر دعات و ده یانکاته خاوه نی زه وی هه روه ک چون بو پیش نه وانیشی کردووه و ترس

و دلّه پراوکیان دهگورپیت بو دلنیایی، ئەم پەرستن و هاوہلم بو پەیدا ناکەن و ئەوہی پاش ئەوہ بیباوہر بیتەوہ ئەوانە لە سنوور دەرچووانن.

هەندی لە هاوہلان... کە عومەریش یەکیک بوو لەوانە پیشنیاریان کرد بو خەلیفە واز لەوانە بەینیت، کە زەکات نادەن تا باوہر دەچەسپیتەوہ لە دلێاندا پاشان دەیدەن بەلام ئەو قبوولی نەکرد.^{۱۸}

لە ئەبوہورەیرەوہ دەگێرنەوہ کە دەلیت: کاتیک پیغەمبەری خوا ﷺ کۆچی دوایی کرد و ئەبو بەکری صدیق رضی اللہ عنہ بوو بە خەلیفە و عەرەبیش ئەوہی کافر بوویەوہ کافر بوویەوہ و عومەری کورپی خەتتاب رضی اللہ عنہ بە ئەبو بەکری وت: چۆن جەنگ لەگەڵ خەلکیدە دەکەیت؟ ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ نەیفەرمووہ: ((امرت ان اقاتل الناس حتی یشهدوا ان لا الہ الا اللہ، فمن قالها عصم مني ماله ونفسه الا بحقه وحسابه على الله))، واتە فەرمانم پێ دراوہ لەگەڵ خەلکی جەنگم تا شایەتی دەدەن هیچ خوایەکی نە جگە لە (اللہ) و ئەگەر وتیان ئیتەر خوین و مالیان لەسەر م قەدەغە دەبیت مەگەر بە هەقی خۆی و لیپرسینەوہشی لەسەر خوایە.

ئەبو بەکر رضی اللہ عنہ وتی: سویند بە خوا دەجەنگم لەگەڵ ئەوانەدا جیاوازی دەکەن لە نیوان نوێژ و زەکاتدا، زەکات مافیکی سامانەکیانە، سویند بە خوا ئەگەر بزە مپیەکم نەدەنی کە کاتی خۆی بە پیغەمبەری خویان ﷺ داوہ لەگەڵیاندا دەجەنگم.

لە پریوایەتیکی تردا: سویند بە خوا پشویەکی حوشرتم لی بگرنەوہ کە کاتی خۆی داویانە بە پیغەمبەری خوا ﷺ دەجەنگم لەگەڵیان.

عومەر وتی: سویند بەخوا ئەوہ خوای گەرە خستویەتیە دلی ئەبو بەکرەوہ و ہەر ئەمەش راستە.^{۱۹}

پاش ئەوہ عومەر رضی اللہ عنہ دەیوت: سویند بەخوا باوہری ئەبو بەکر رضی اللہ عنہ بەرامبەر باوہری ہەموو ئومەتە لە مەسەلە ی جەنگانی دژی ہەلگەراوہکان.^{۲۰}

ئا بەم شیوہیە ئەبو بەکر لە گفت و گوکەیدا ہەندی مەسەلە ی فیقھی گرنگی بو عومەر پۆشن کردوہ، کە ئەو پە ی پێ نەدەبرد، ئەویش ئەوہ بوو کە ئەو پستە ی لە فەرموودەکی پیغەمبەر ﷺ ہاتووہ و عومەر بە بەلگە ی نەجەنگان دەہینیتەوہ بەلگە ی جەنگانە دژی زەکات نەدەران ئیتەر با شایەتمانیشی ہینابیت، پستەکەشی ئەمە یە: ((فاذا قالوا عصموا مني دماهم واموالهم الا بحقها)).^{۲۱} واتە: ئەگەر شایەتمانیان ہینا مال و گیانیان حەرام دەبیت مەگەر بە هەقی خۆی.

¹⁸ - البداية والنهاية (۶:۳۱۵).

¹⁹ - البخاري (ژمارە: ۶۹۲۴). مسلم ژمارە: ۲. البداية والنهاية (۶:۳۱۵).

²⁰ - حروب الردة، محمد أحمد باشمیل (لا: ۲۴).

²¹ - مسلم (ژمارە: ۲۱).

هەر واش بوو، جهنگانی ئه بوبه کر ﷺ دژی هه لگه پاره کان پاره کی زور گرنه بوو، ئه و پاره ش بو ئه و ساته وهخته له بهرزه وهندی ئیسلام و موسولمانان بوو، چ ساته وهختیک له وه گرنه گتره که پوهه پوهی تیاچوون و تیک شکان و شکست و گه پاره وه بو سهرده می نه فامی ببیته وه .

ئه گه ر خواو پاشان ئه م برپاره یه کلاکه ره وه یه یه ئه بوبه کر ﷺ نه بوایه ئه و میژوو پیره وی ده گورا و کاتژمیژ بو دواوه ده گه پاره وه و جاریکی تر نه فامی سه ر زه وی گه نده ل ده کرده وه .^{۲۲}

به راستی تیگه یشتنی وردی ده رکه وت ده رباره ی ئیسلام و زوری غیره تی بو ئه م ئایینه و مانه وه ی له سه رچاوه پوه نه که ی سه رده می پیغه مبه ره که ی له و وشه یه دا به دی ده کریت که له دلیدا کو بوویه وه و له سه ر زمانی ده ری بری، ئه وه ش وشه یه که خو ی ده دات له و تاریکی دریز و کتیبیکی گشتگیر و پر، ئه وه ش ئه و دوو ته یه ی بوو کاتییک فه رموی که هه موو هۆزه عه ره به کان ده یان وت ئیتر زه کات ناده ین به (بیت المال)! یان هه ر ده ریان نه ده کرد یان هه ر باوه پریان پیی نه مابوو: ((قد انقطع الوحي وتمّ الدين، اينقص وانا حي))،^{۲۳} واته: وه حی و سه روش کو تایی هات و ئاین تیر و ته سه ل بوو، ئایا که م و کورت بیته وه که من به سه ر زیندووم؟!

له ریوایه تی عومه ردا ده لیت: وتم ئه ی جینشین پیغه مبه ری خوا ﷺ به نه رم و به سه ر به له گه ل خه لکی، ئه ویش پیی وتم: ((أجبار في الجاهلية خوار في الاسلام؟ قد انقطع الوحي وتمّ الدين، اينقص وانا حي؟!))^{۲۴}.

واتا: ئازا و دلیری له سه رده می نه فامیدا و که چی ترسنوکی له ئیسلام؟ وه حی و سه روش کو تایی هات و ئاین ته واو کراوه، ده ی ئایا که م و کورت بکریته وه له کاتییکدا من به سه ر زیندووم! .

ئه بو به کر ﷺ گو ی بو پاره بوچوونه کانی هاوه لان گرت سه باره ت به پاشگه زبووه کان، برپاری جهنگی نه دا هه تا به وردی گو ی بو پاره بوچوونه کان نه گرت، به لام ئه وه نده هه یه ئه و زور خیرا بوو له یه کلایی کردنه وه دا و پاش ئه وه ی رای راستی له لا پۆشن ببوایه ته وه برپاری خو ی ده دا و نه بوونی پارایی یه کییک بوو له ره وشته دیاره کانی ئه بو به کر - ئه و خه لیفه مه زنه - له هه موو ژیانیدا،^{۲۵} هه موو موسولمانان هاتنه سه ر قسه که ی و پاش ئه وه ی راستی پاره که یان بو ده رکه وت.

²² - الشوری بین الاصله المعاصره (لا: ۸۶).

²³ - المرتضی لأبی الحسن الندوی (لا: ۷۰).

²⁴ - مشکاة المصابیح، کتاب المناقب (ژماره: ۶۰۳۴).

²⁵ - الشوری بین الاصله المعاصره (لا: ۸۶).

ئەبوبەكرى صديق رضي الله عنه ئا لەم كاتە ناھەموارەدا و لەم زروفە كتوپرە لە سەرسامیەدا، لە ھەموو ھاوہلان زیاتر تیگەیشتوو بوو، بێر تیژتر بوو، خۆگرتەر بوو، ئا لیڤرەوہ سەعیدی كورپی موسەییەب: دەلیت: ((كان أفقہم))، لە ھەموو ھاوہلان تیگەیشتوو تر بوو، پراو بۆچوونیشی لە سەرۆی ھەموویانەوہ بووہ. ^{۲۶}

ئەبوبەكر لە ھەموو ھاوہلان زیاتر بیری تیژتر بوو، چونكە لە پێگەیی ئەو ئیمانەییەوہ كە لە ئیمانی ھەموویان زیاتر بوو، تیگەیشت كە زەكات لە شاھتەمان جیا ناکریتەوہ، ئەوہی دان بە یەكتایی خوا دەنیت دەبیت دانیش بنیت بە زەكاتداو بزانیت مافیكە و لە سامانەكەیدایە كە لە راستیدا ھی خوی گەورەییە، ((لا اله الا الله)) وتن بەبێ زەكات دان ھیچ كیشیكی نیە لە ژیانگی گەلاند، شمشیر و جیھاد بەرپا كراوہ بۆ پارێزگاری لە دانی زەكات ھەرۆك چۆن بۆ پارێزگاری وشەیی ((لا اله الا الله)) دانراوہ و ھەك یەكن كتومت، ئا ئەمەییە ئیسلام و جگە لەمە بە ئیسلام دانانریت. ^{۲۷}

چونكە خوی گەورە ھەرەشەیی سەخت ئاراستەیی ئەوانە دەكات كە باوہر بە ھەندی لەقورئان دەھینن و بێباوہرن بە ھەندیكی تری و دەفەرموویت: ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُم إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرہ: ۸۵) واتە: باوہر بەھەندی لە قورئان دینن و بێباوہرن بە ھەندیكی تر؟ دەی پاداشتی ئەوانەتان وا دەكەن چیه؟ جگە لە سەرشۆری لە دنیا و سزای سەخت لە دواپۆژدا، بزانی خوايش بێ ئاگا نیە لە كردهوہكانتان.

ھەلوئستی ئەبوبەكر رضي الله عنه دابەزین و خۆ دان بە دەستەوہ و چەن و چوونی تیا نەكرا، پرایەكی دروست بوو كۆمەكی خوایی پێوہ دیاربوو، مانەوہی ئەم ئایینە پاكە دواي خوی گەورە ھەك خوی بە پاکی و بێگەردی و خانەدانی (أصیل) دەگەریتەوہ بۆ ئەو پیاوہ بەرزە رضي الله عنه.

ھەموو دان بەوہدا دەنن و میژوویش شاھیدە كە ئەبوبەكر رضي الله عنه بەرامبەر پاشگەزبووہ سەرکەشەكان و ئەوانەیی دەیانویست ئیسلام كەم كەم و دەنكە دەنكە فەرمانەكانی لە ناو بەرن و ھەلیوہشینیوہ، شیرانە وەستا بە جۆریك كە چاوكردن بوو لە پێغەمبەران و نێردراوانی خوا لە سەردەمەكانی خۆیاندا، بە پاستی مافی تەواوی دا بەو جینشینیەیی كە

²⁶ - البدء والتاريخ للمقدسي (۵:۱۵۳).

²⁷ - حياة أبي بكر، محمود شلبي (۱۲۳).

له شويىنى پيغەمبەرى خوار^ﷺ دانىشتىبوو بە و شيۆه يەى موسولمانان وەسفى چاكەى دەكەن و دوغاي خيىرى بۇ دەكەن تا دونيا دونيا يە. ^{۲۸}

شەشەم: نەخشەى صديق بۇ پاريزگارى شارى مەدينە.

نويناى هەندىك لە و هۆزانەى كە زەكاتيان نەدەدا بە خەليفە هاتن بۇ مەدينە ويستيان صديق پازى بكەن گوزەشتى لى بكات و لىي بېدەنگ بېت، بەلام ئەو هەر لەسەر پازى خوى سوور بوو، ناچار وەفدەكان بە نائومىدى مەدينەيان بەجى هېشت، دوو شتيان بۇ دەركەوت:

۱- مەسەلەى زەكات نەدان قسەى تيا ناكريت و جيگاي مشت و مپ نيه، فەرمانى ئيسلام تيايدا پوون و ئاشكرايه بۆيه هيچ هيوايەك نيهكە جينشيني پيغەمبەرى خوار^ﷺ لىي دابەزيت بە تايبەت پاش ئەوەى موسولمانانيش مەسەلەكەيان بۇ رۇشن بوويه وە و پىشتى خەليفەى خويانيان گرت.

۲- هەر وەك دەبېت ئەو هەلە بقۆزەنەو كە موسولمانان لە حالەتى شكستى و لاوازيدان - بە گومانى ئەوان - و ژمارەيان كە م بۆتەو و هيرشيكى پامالەر بكەنە سەريان و حكومەتى ئيسلامى دەروخينن و ئاينەكەش لە ناو دەبەن.

ئەبو بەكرى صديق^{رضي الله عنه} نيشانەى غەدر و ناپاكي لە ناو چەوانيان خويناى وە و بى نرخی و هيچ و پوچيانى دەرك پيكر، بۆيه بە هاورپيكانى وت: سەر زەوى كافر بوونەتەو، وەفدەكانيان ئيوە بە كەم دەزانن و ئيوەش چى دەزانن ئايا بە شەو دەدەن بە سەرتانا يان بە پۆژ؟! زۆر نزيك كە و تونەتەو لىتان ئەوانە بە تەما بوون زەكات نەدانيان لى قبول بکەين، بەلام ليمان قبول نەکردن، بەلین و پەيمانمان لەگەليان پەت كردهو، خۆتان ئامادە باش بکەن و ئامادە بن. ^{۲۹}

بەم شيۆهى خوارەو پلانى دارپشت:

أ- پيوستى كرد لەسەر دانىشتوانى شارى مەدينە كە تا بەيانى لە مزگەوت بمينەو وە تا لە ئەو پەرى ئامادە باشى دابن.

ب - پاسەوانى دانا بە هەموو چوار دەورەى شاردان، تا بەرپەرچى هەر هيرش و دان بە سەريكدا بدەنەو.

ج - بەسەر پاسەوانەكانەو فەرماندەى دانا وەك عەلى كورى ئەبو تاليب و زوبيري كورى

²⁸ - المرتضى للندوي (لا: ۷۲).

²⁹ - تاريخ الطبري (۴: ۶۴).

عهوام و تهلهی کورپی عبیدالله و سهعدی کورپی ئه بی وه قاص و عبدالحمین کورپی عهوف و عبدالله کورپی مه سعود (ش).^{۳۰}

د - ئه بوبه کر رضی الله عنه جوابی نارد بۆ هه موو ئه و هۆزانه ی که له سه ر موسولمانه تی پراوه ستاو بوون وه ک (ئه سه له م، غه فار، مزینه، ئه شجه ع، جهینه، کعب) و فه رمانی پیدان به خو ئاماده کردن بۆ جههاد و غه زا له گه ل پاشگه ز بووه کان ئه وانیش هاتن به ده م داواکاریه که یه وه، تاوای لی هات شاری مه دینه یان پرکرد و ولاغ و حوشتریان پی بوو هه موویان خسته ژیر رکیفی صدیق.^{۳۱}

ئه وه ی که به لگه یه له سه ر زۆر چه کدار و حوشتری ئه و هۆزانه ی که بۆ کۆمه کی صدیق ناردیان، ته نها (جهینه) خو ی (۴۰۰) چه کدار به هه موو که ره سه ته یه کی پیویسته وه ناردبوو و (عه مری کورپی مورپی جو هه یینی) سه د حوشتری نارد بۆ کۆمه کی موسولمانان و ئه بو به کریش دابه شی کرد به سه ر موسولماناندا.^{۳۲}

ه - بۆ هه لگه پراوه کان له شوینه دووره کان له مه دینه وه ن که مه ترسیان که متر بوو، به نامه جهنگی له گه ل ده کردن که ههروه ک چۆن پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله کاتی خو ی ده یکرد نامه ی ده نارد بۆ والی و فه رمانده ی موسولمانان و تیایدا هانی ده دان بۆ ئه وه ی بچن به گژ پاشگه زبووه کاندای هانی خه لکه که شی بدن تا له م کاره دا له گه لیاندا بن.

بۆ نمونه نامه ی نارد بۆ خه لکی یه مه ن که پیپی پاشگه زبووی (الاسود العنسی) تیا بوو، که تیایدا نووسی بووی: پاشان، یارمه تی ئه و کورپانه بدن و چوار ده وره یان بدن و له دژی نه یاره کان هاوکاریان بن و گوئی بۆ (فه یروژ) بگرن و له گه لی بن چونکه من کردوومه به گه وره تان.^{۳۳}

ئه م نامه یه زۆر به ره م دار بوو، موسولمانه فارسه کان به سه روکایه تی فه یروژ و به هاوکاری برا عه ره به کانیا ن هیرشیا ن برده سه ر هه لگه پراوه سه رکه شه کان تا خوا ی گه وره پیلاننه کانی پوچه ل کردنه وه و یه مه ن که م که م گه پرایه وه سه ر ریگه ی راست.^{۳۴}

و: به لام ئه وانه ی له شاری مه دینه وه نزیک بوون وه ک عه بس و زبیا ن، چاری نه بوو جگه له وه ی پوبه پروویان ببیته وه له گه ل ئه و وه زع و باره نا هه مواره دا که شاره که ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله پیدای تیده په ری که ژن و منداله کانیا ن ده برده ناو قه لا و دۆله کان بۆ ئه وه ی له شه ر

³⁰ - هه مان سه رچاوه و هه مان لاپه ره .

³¹ - الثابتون علی الإسلام أيام فتنه الردة، د. مهدي رزق الله (لا: ۲۱).

³² - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

³³ - بدء التأريخ للمقدسي (۵: ۱۵۷).

³⁴ - حركة الردة (لا: ۱۳۹).

و خراپه‌ی هه‌لگه‌پاوه‌کان به دوور بن،^{۳۵} خۆی و ئەوانه‌ی ده‌وروبه‌ری ئاماده کرد بۆ جه‌نگان دژیان.

حه‌فته‌م: نسکۆی هه‌لگه‌پاوه‌کان له گرتنی شاری مه‌دینه.

له‌پاش سێ رۆژ گه‌پاوه‌ی وه‌فدی پاشگه‌زبووه‌کان له‌مه‌دینه هه‌ندی له هۆزه‌کانی ئەسه‌د و غه‌تفان و عه‌به‌س و زه‌ببیا و بیکر دایان به‌سه‌ر شاری مه‌دینه‌دا به‌شه‌و هه‌ندیکیان وه‌ک پالپشت له‌ناوچه‌ی حوسا هه‌یشته‌وه، پاسه‌وانانی ده‌وری شار هه‌ستیان به‌مه‌کرد و خه‌را ئه‌بو به‌کریان لێ ئاگادار کرد، ئه‌ویش پێی وتن له‌جی خۆتان بمه‌ینه‌وه، ئه‌وانیش مانه‌وه، لارزنگیان دا له‌حوشتره‌کانیان ده‌رچوون دوژمنانیش هه‌لاتن، موسولمانه‌کانیش شوینیان که‌وتن تا گه‌یشتنه‌ ناوچه‌ی حوسا، ده‌سته‌ی بیاوه‌پان له‌وی بوون بۆیان ده‌رپه‌پین، فیلان له‌موسولمانه‌کان کرد بۆ ئه‌وه‌ی حوشتره‌کانیان بترسینن گۆزه‌یان هه‌ینا به‌ت به‌ستبوینه‌وه کاتیکی حوشتری موسولمانه‌کان نزیکی بوونه‌وه پالیان نا به‌گۆزه‌کانه‌وه به‌پووی موسولمانه‌کاندا، حوشتره‌کان پشتاوپشت گه‌پاوه‌وه داوه، سوپای موسولمانه‌کان په‌لاماریان دان و ئه‌وانیش هه‌موو هه‌لاتن و هه‌رچیان پێ بوو به‌جیان هه‌یشت و موسولمانه‌کان هه‌موو حوشتره‌کانیان دانه‌به‌ر و به‌ده‌ستکه‌وته‌وه گه‌پاوه‌وه بۆ مه‌دینه و که‌سیان لێ نه‌کوژرا و برینداریشیان نه‌بوو.^{۳۶}

کۆمه‌لێکی گومانیان وابوو موسولمانه‌کان لاواز بوون ئه‌و هه‌واله‌شیان نارد بۆ خه‌لکی (ذو القصة) ئه‌وانیش به‌پێی ئه‌و هه‌واله‌ به‌پێی که‌وتن و هه‌ستیان نه‌کرد که‌ خۆی گه‌وره‌ نیازی دیکه‌ی هه‌یه، پێی خۆش بوو بیانخاته‌ داوه‌وه، ئه‌و شه‌وه ئه‌بو به‌که‌ر خۆی ئاماده‌کرد و موسولمانانیشی ساز کرد، ئیتر به‌و شه‌وه که‌وتنه‌ پێی، له‌لای راستی سوپاکه‌ی نوعمانی کورپی موقرین و له‌لای چه‌پیشه‌وه عبدالله کورپی موقرین، له‌به‌ر ده‌میشه‌وه سویدی کورپی موقرین به‌سوارچاكانه‌وه له‌به‌ره‌به‌یاندا ده‌بینن له‌گه‌ل دوژمناندا به‌رامبه‌ر یه‌ک وه‌ستاون، هه‌لگه‌پاوه‌کان هه‌ستیان به‌وته و جووله‌ی موسولمانه‌کان نه‌کرد تا هه‌لیان کوتایه‌ سه‌ریان و شمشیریان لێ راستکردنه‌وه تا رۆژ بوویه‌وه به‌رده‌وام ده‌جه‌نگان خۆر سه‌ری ده‌ره‌ینابوو به‌ته‌واوی هه‌لگه‌پاوه‌کان پشتاوپشت گه‌پاوه‌وه و پاریان کرد، به‌ته‌واوی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریاندا و له‌وه‌شه‌وه‌دا (جبال) کوژرا که‌ برای (طلیحة الاسدي) بوو، ئه‌بو به‌که‌ر که‌وته‌ دوایان تا گه‌یشتنه‌ (ذو القصة) و له‌وی خۆی گه‌پاوه‌وه بۆ مه‌دینه و نعمانی کورپی موقرینی له‌گه‌ل کۆمه‌لێکی موجهیددا له‌وی دانا، به‌نو زوبیان و عه‌بس په‌لاماری ئه‌و ژماره‌ که‌مه‌ی موسولمانه‌کانیان دا و پاش شه‌ر و تیکالان هه‌موویان شه‌هید کردن، هه‌لگه‌پاوه‌کان ئه‌م

³⁵ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

³⁶ - تاریخ الطبري (٤:٦٧).

کاره ناره وایه یان کرد و ئەبو بە کریش زۆری پی ناخۆش بوو، بۆیه سویندی خوارد، ئەبیت ئەوانه هه موویان بکوژین و له هه موو قه بیله یه کیان که موسولمانه کانیاں کوشتوو، به ژماره ی موسولمانه کوژراوه کان و زیاتریشیاں لی ده کوژین.^{۳۷}

ئەبو بە کر بریاری خۆیدا که تۆله بو ئەو موسولمانه شه هیدانه بکاته وه و دهرسیکی چاکی ئەو ببیاوه پرانه ش دابدات و پاشانیش سوینده که ی خۆی برده سهر، موسولمانانی هۆزه کانیش زیاتر له سهر ئایینی پیروزی ئیسلام دامه زراو بوون و ببیاوه پرانیش زیاتر لاواز و سهر شوپ و بی نرخ بوون.

ئیت زه کاتی هۆزه کان داباری به سهر شاری مهینه دا که سانی دهوله مهندی وهک: صفوان و زبرقان و پاشان عه دی، زه کاتیاں گه یشته ناو شار، ئەوه ی سه فوان له سه ره تای شه ودا و ئەوه ی زبرقان له نیوه ی شه ودا و ئەوه ی عه دی له کو تایی شه ودا گه یشت،^{۳۸} له یه ک شه ودا مه دینه زه کاتی سی هۆزی گه وره ی عه ره بی پی گه یشت.

هه ر که یه کیک ده رده که وت، زه کاتی هۆزه که ی ده هیئا خیرا خه لکه که ده یان وت: ترسناکه، ئەبو بە کریش رضی الله عنه ده یوت: نه خیر به لکو (موژده هینه ره) و هه ر ئەوه نده یان ده زانی به زه کاتی هۆزه که یه وه ده گه یشته به ره وه، خه لکه که ش به ئەبو به کریان ده وت: زۆر جار موژده ی خۆشت پیداوین.^{۳۹}

ئا له م کاته خۆشه مژده به خشانه دا که بوو بووه مایه ی دلخۆشی خه لکی و ده ولمه ندی خه زینه ی موسولمانان، سوپای ئوسامه ییش به سوپا سه رکه وتوو که یه وه گه راپیه وه، به و شیوه یه ی کردبوو که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله کاتی خۆی پیی ووتبوو و پاشانیش ئەبو به کر رضی الله عنه ناموژگاری کردبوو.^{۴۰}

ئەبو به کر له شوینی خۆی کردی به به رپرسی شاری مه دینه و به سه ربازانیشی وت: بجه وینه وه و ته زوو یه کی پشتتان ده ربکه ن.^{۴۱}

پاشان له گه ل کۆمه لیک موجهیدا به ره و (ذوالقصه) که وتنه ری و موسولمانه کان پییان وت: بو خوا پیت ده لئین ئە ی جینشین پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله خۆت تووشی مه ترسی مه که؟! چونکه ئەگه ر تۆ له ناو بچیت یاساکان تیک ده چن و ئی مانی تۆش بو سهر دلی دوژمنان زۆر سه خته له باتی خۆت پیاوێک دابنی ئەگه ر تیاچوو، که سیکی تر، ئەبو به کریش وتی: نا سویند به خوا شتی وا ناکه م من به خۆم دلی ئیوه شادمان ده که م.^{۴۲}

37 - تاریخ الطبري (۴:۶۶).

38 - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

39 - تاریخ الطبري (۴:۶۷).

40 - الصديق أول الخلفاء للشرقوي (لا: ۷۵).

41 - تاریخ الطبري (۴:۳۷).

42 - تفسير الطبري (۴:۶۷).

ناو کړوځ و کانزای ئه بو به کر له کاتی کاره ساتی هه لگه پانه وه دا به جوانترین شیوه دهرکوت له وینه ی سهرکرده یه کی باوه ردار که له پیناوی گه له که یدا خو ی ده کاته قوربانی، سهرکرده له فهره نگی موسولماناندا سهرمه شقه له کاره کانیدا، له ناسه واری ئه م سیاسه ته راستگویانه یه وه توانی موسولمانه کان به هیژ بکات و هانیان بدات بو جه نگان دژی دوژمنانیان و ئه وانیش گوپرایه لی هه موو فه رمانیک بوون له سهرکرده یه تیه وه بو یان دابه زیت.^{۴۳}

له گه ل سواره کانیدا به ره و (ذی حوسا و ذو القصة) که وتنه پری و نعمان و عبدالله و سوید هه روه ک جاران بوون له ناو سوپاکه دا، تاگه یشته ناوچه ی ره به زه له ئه بره ق و خوی گه وره حارس و عه وفی تیکشکاند (حطیئة) شیان به دیل گرت، هوژی عه به س و به نو به کر تییان قوچاند و ئه بو به کر چه ند روژیک له ئه بره ق مایه وه، ده بینیت به نو زوبیان ده ستیان گرتووه به سهر ولاتدا وتی: هه رانه له سهر زوبیان که ئه م ولاتیه یان له ژیر چنگدا بیت که خوی گه وره غه نیمه ی ئیمه ی کردووه و ده ری کردن.

له و روژه به دواوه هه لگه پراوه کان ده ستیان نه رویشته وله و دهرگایه وه ی لیی چووبوونه دهره وه، لیوه ی هاتنه ژووره وه و له هه موو خه لکی بورا و له هه موو شتیك گوزه شت، (بنو ثعلب) ه هاتنه وه و وتیان دینه وه سهر مال و حال ی خو مان، ئه بو به کر نه یه یشته، ئه وانیش هاتن بو مه دینه و به ئه بو به کریان وت: له سهر چی مال و حال و زه وی خو مانمان لی قه ده غه ده که یت؟! وتی: درو ئه که ن، لاتی ئیوه نیه، به من به خشراوه و من پزگارم کردووه و لییان زویر نه بوو، ناوچه ی ئه بره قی کرد به قاغه بو له وه پانندی وه لاخی موسولمانان، ناوچه کانی تری ره به زه ی کرد به له وه پگای ولاخ و مه ر و مالاتی (بنو ثعلبه)، پاش ماوه یه ک هه مووی کرد به مولکی (بیت المال) ی موسولمانان ئه وه ش به هو ی شه ر و ناکوکیه وه بوو له ناو خو یاندا به رپایان کرد له گه ل کوکه ره وانی زه کاتدا.

ئا به م شیوه یه موسولمانان له سیره تی ژیانی ئه بو به کره وه ﷺ ئه وه فییر ده بن که هه رگیز گیانی خو ی له گیانی شوینکه وتوانی خو شتر نه ویستووه له هیچ شتیکی دونیا ییدا، ئیش و کاری موسولمانان له و روژه وه تیك چووه که به داخه وه سهرکرده یه تی به هو کاری به رز بوونه وه ده زانن و به دهرگایه ک بو ی دهروانن که لییه وه ده سته که وتیان ده ست بکه ویت و خراپه یان لی دوور بخاته وه و له پیناوی بی و هیدا، له پشت میکرو فونه کانی هو کاره کانی پاگه یانندنه وه یان له ژووری کو بوونه وه کانه وه بریار و قسه کانی پیشکه ش ده کات و ئیتر هیچ به شداریه کی راسته وخو و راسته قینه یه کیان نیه له ناو مه سه له گه وره و گرنگه کانی گه له که یدا.^{۴۴}

ده رچوونی ئه بو به کر ﷺ سی جار له سهر یه ک بو جهاد و به ره کانی جه نگ، ئه وپه ری

43 - حركة الردة (۳۱۹).

44 - حركة الردة (۳۲۱).

مانای قوربانیدان و گیان فیداییه، که موسولمانه کان تکایان لی ده کرد که له مه دینه بمینیتته وه و له باتی خوئی که سیك بکات به سهرکردهی جه نگاه ره کان به لام ئه و قبوولی نه ده کرد و دهیوت: نا، سویند به خوا وانا که مومن به نامادهی خویم دلی ئیوه خویش و ئاسووده ده که م، ئه مهش مانای ئه وپه پری خو به که م زانینی ده گه یه نیت، به گرنگی دانی زوری به به رژه وه ندی گه له که ی، خو نه ویستی و به و کاره ی توانی ببیته سهرمه شقیکی چاک بو که سانی تر، که گومانی تیدا نیه که خلیفه ی موسولمانان بیت و ته مه نی له سه رووی شه ست سالیه وه بیت و سی جار له سهر یه که ده ربچیت له گه ل سهر بازه کانیدا بو جهاد ئه وپه پری وزه به خشین و غیره ت پیدانه بو هاوړیکانی.^{۴۵}

له یه کی که له ریوایه ته کاندا هاتوو کاتیک چراری کورپی ئه رز ه والی پیداکه (طلیحه الاسدی) کوبوونه ته وه دژمان، ده لیت: که سم نه دیوه پاش پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله وه که ئه و خوئی ساز داو خوئی تیکدا له پینا و ناماده کاریدا، وه که ئه وه ی پیمان و تبیت ئه بیت تو برؤیت بو یان.^{۴۶}

ئه م وه سف گه وره یه بو ئه بو به کر صلی الله علیه و آله له یه قین و ئه وپه پری دلنیا ییه وه بو، متمانهی ته وای به هاتنه دی سهرجه م به لین و په یمانی خوا بو دوستانی با سهرخستنیان به سهر دوژمناندا و جیگیرکردنیان له سهر زه وی، خو ئه بو به کر صلی الله علیه و آله به کرده وه ی زور گه وره پیشی هاوه لان نه که وتوو، به لکو پیشیان که وت به کیویک له یه قینی و دلنیا ییه وه ش.^{۴۷}

ده گپرنه وه کاتیک پیان وت: ئه وه ی به سهر تو دا باریوه ئه گه ر به سهر کیوه کاندا یان به سهر ده ریاکاندا داباریایه له ناوی ده برد که چی تو لاواز نه بوویت.

له وه لامدا وتی: له دوا ی شه وه که ی ئه شکه وتی (الثور) وه دلم ئاگای ترسی نه زانیوه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله کاتیک زانی من دلته نگم وتی: پیویست به وه ناکات ئه ی ئه بو به کر، خوا خوئی به لین دوا ده ئه م کاره ده گه یه نیتته ئه نجام.^{۴۸}

له گه ل ئه وه شدا که ئازایه تیه کی سروشتی تیدا بووه، خاوه نی ئازایه تیه کی ئایینیش بووه، هیژیکی دلنیا یی و یه قینی ته وای به خوی (عز وجل) و متمانهی ته وای هه بوو که خوی گه وره ئه و و موسولمانان سهرده خات، ئه م جوړه غیره ت و ئازایه تیه ش بو هیچ که س نیه جگه له که سانی شیر دل، که زیاد بکات به زیاد بوونی ئیمان و که م بکات به که م بوونی.

صدیق صلی الله علیه و آله له هه موو هاوه لان زیاتر چاو نه ترس بووه، به جوړیک که سیك له وان له و

45 - التاريخ الإسلامي للحميدي (۹:۴۸).

46 - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

47 - التاريخ الإسلامي للحميدي (۹:۴۸).

48 - هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

